

ΑΠΟΦΑΣΗ: 870/2016
ΑΡ. ΕΚΘΕΣΗΣ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΑΙΤΗΣΕΩΣ: 1800/2015
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΑΤΡΩΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από το δικαστή Μηνά Γ. Τζωρακάκη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, ο οποίος ορίστηκε κατόπιν κληρώσεως σύμφωνα με το ν. 3327/2005.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στην Πάτρα, στις 23 Νοεμβρίου 2016, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα για να δικάσει την επόμενη υπόθεση, μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας με την επωνυμία «GEA – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ – ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» με το διακριτικό τίτλο «GEA – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στο Δήμο Φιλοθέης – Ψυχικού, νόμιμα εκπροσωπούμενης, που παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της Εμμανουήλ Γεωργακάκη (ΔΣ Αθηνών).

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1) Ομόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία που εδρεύει στην όπως νόμιμα εκπροσωπείται, στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το καφέ μπαρ με το διακριτικό τίτλο , 2) Ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας με την επωνυμία που εδρεύει στην και εκπροσωπείται νόμιμα, στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το καφέ-μπαρ – εστιατόριο με το διακριτικό τίτλο , 3) κατοίκου στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει το Burger Μπαρ με το διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στην και 4) Ετερόρρυθμης Εταιρείας με την επωνυμία , που εδρεύει στην και εκπροσωπείται νόμιμα, στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το μεζεδοπωλείο με το διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στην εκ των οποίων η δεύτερη απουσίαζε και δεν παραστάθηκε, η πρώτη και η τέταρτη παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Σωτηρίου Βαβαρούτα και ο τρίτος μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου του Νικολάου Σαββόπουλου (ΔΣ Πατρών).

Η ΑΙΤΟΥΣΑ άσκησε εναντίον των καθ' ών την από 17.12.2015 (αρ. εκθ. κατ. 1800/2015) αίτηση, που απευθύνεται ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου και ζήτησε όσα αναφέρονται σε αυτήν, για την οποία ορίστηκε δικάσιμος προς συζήτηση η 9.3.2016 και κατόπιν διαδοχικών αναβολών αυτή που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας αποφάσεως.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της υποθέσεως μετά την εκφώνησή της από τη σειρά που ήταν γραμμένη στο έκθεμα οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως σημειώθηκε και οι

πληρεξούσιοι δικηγόροι όσων παρίστανται από αυτούς αφού ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους ζήτησαν να γίνουν δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ακριβές αντιπεφωνημένο αντίγραφο της υπό κρίση αιτήσεως με πράξη καταθέσεως, ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο της 9.3.2016 επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στην δεύτερη των καθ' ών (βλ. την αρ. 01656Δ/22.12.2015 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Πατρών Ιωάννη Μακρή), κατά την οποία η υπόθεση αναβλήθηκε αρχικά για την 1.6.2016 και κατόπιν για τις 12.10.2016 με την παρουσία του πληρεξουσίου δικηγόρου της, όπως φαίνεται από τη σχετική επισημείωση επί του δικογράφου. Κατά την παραπάνω δικάσιμο η συζήτηση αναβλήθηκε και πάλι με την παρουσία του πληρεξουσίου δικηγόρου της για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή, στην οποία όμως αυτή δεν εμφανίστηκε κατά την εκφώνηση της αιτήσεως από τη σειρά του εκθέματος χωρίς να απαιτείται η νέου κλήτευση αυτής αφού η παρουσία του άνω πληρεξουσίου δικηγόρου της κατά την έκδοση της (μη οριστικής) αποφάσεως περί αναβολής ισοδυναμεί με επίδοση και συνεπώς έλαβε γνώση της μετ' αναβολήν δικασίμου ώστε πρέπει να δικαστεί ερήμην. Το Δικαστήριο ωστόσο θα προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (άρθρα 696 παρ. 1 και 2, 699 ΚΠολΔ).

Με την υπό κρίση αίτηση, όπως αυτή εκτιμάται, η αιτούσα εκθέτει ότι αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, που συνεστήθη νόμιμα από τους αναφερόμενους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, που λειτουργούν με την έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, οι οποίοι (οργανισμοί) αντιπροσωπεύουν τους ενδεικτικά αναφερόμενους παραγωγούς υλικών φορέων ή ήχου, ερμηνευτές καλλιτέχνες (τραγουδιστές) και εκτελεστές καλλιτέχνες (μουσικούς), με σκοπό την είσπραξη της προβλεπόμενης στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου 49 του Ν. 2121/1993 εύλογης και ενιαίας αμοιβής. Ότι οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης - μέλη της, της ανέθεσαν κατά αποκλειστικότητα την εξουσία να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής αυτής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες, ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της, αρκεί να μην ήταν επίδικη. Ότι αυτή (αιτούσα) ως ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που η λειτουργία της έχει εγκριθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2121/1993 με την ειδικότερα αναφερόμενη απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλα ανεξαιρέτως τα έργα όλων ανεξαιρέτως των δικαιούχων, ημεδαπών και αλλοδαπών, με τους οποίους οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρι-

σης - μέλη της έχουν συνάψει τις ενδεικτικά αναφερόμενες συμβάσεις αμοιβαιότητας, ενημέρωσε τα αρμόδια όργανα των καθ'ών, εκ των οποίων η πρώτη και η τρίτη διατηρούν επιχείρηση καφέ μπαρ, η δεύτερη διατηρεί επιχείρηση καφέ μπαρ - εστιατόριο και η τέταρτη επιχείρηση μεξεδωπωλείου και χρησιμοποιούν υλικούς φορείς ήχου, με ελληνικό και αλλοδαπό μουσικό ρεπερτόριο σε καθημερινή βάση όλες τις ώρες καθόλη τη διάρκεια του έτους λειτουργίας τους, για την ψυχαγωγία των πελατών τους, χρήση η οποία είναι απαραίτητη και αποτελεί ένα βασικό παράγοντα προσέλκυσης, διατήρησης και επαύξησης της πελατείας τους, πλην όμως, οι καθ'ών, αρνούνται να συμπράξουν στον καθορισμό και στην καταβολή της εύλογης αμοιβής των δικαιούχων - μελών της (αιτούσας), η οποία, σύμφωνα με το νομίμως δημοσιευμένο αμοιβολόγιο, το οποίο, από κοινού συμφώνησαν και συνέταξαν οι τρεις ως άνω οργανισμοί - μέλη της και γνωστοποίησαν στο κοινό μέσω της δημοσίευσής του σε τρεις αθηναϊκές εφημερίδες, ανέρχεται στο ποσό των 2.100 ευρώ ετησίως για έκαστη επιχείρηση. Επικαλούμενη δε η αιτούσα κατεπείγουσα περίπτωση, συνιστάμενη στον κίνδυνο της καθυστέρησης ή ματαίωσης είσπραξης επί σειρά ετών των απαιτήσεων των δικαιούχων καλλιτεχνών και παραγωγών και στη συνεχώς αυξανόμενη οικονομική τους ζημία, ζητεί: 1) Να καθορισθεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησαν οι καθ'ών μεταδίδοντας ελληνικό και αλλοδαπό μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση στο κατάστημά τους σε καθημερινή βάση βάσει του προτεινομένου αμοιβολογίου τους, σε σχέση με την επιφάνεια του καταστήματός τους και τον προαναφερόμενο χρόνο λειτουργίας, για έκαστο από τους πρώτη, δεύτερη και τρίτο των καθ'ών για τα έτη 2010, 2011, 2012, 2013 και 2014 στο ποσό των 2.100 ευρώ ετησίως πλέον ΦΠΑ, ήτοι συνολικά στο ποσό των 10.500 ευρώ πλέον ΦΠΑ και για την τέταρτη για τα έτη 2012, 2013 και 2014 στο ποσό των 6.300 ευρώ, πλέον ΦΠΑ, 2) να υποχρεωθούν οι καθ'ών να της προσκομίσουν καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν την επίδικη χρονική περίοδο, προκειμένου να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους, 3) να υποχρεωθούν οι καθ'ών να της καταβάλουν προσωρινά το ήμισυ των ως άνω αιτουμένων και οφειλομένων ποσών, νομιμοτόκως από τότε που κάθε επιμέρους κονδύλιο κατέστη απαιτητό και να καταδικασθούν αυτοί στη δικαστική της δαπάνη. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η ένδικη αίτηση αρμοδίως φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρο 686 επ. του ΚΠολΔ, 49 παρ. 1 του Ν. 2121/1993, είναι αρκούντως ορισμένη περιέχουσα όλα τα στοιχεία για την κατά νόμο θεμελίωσή της, απορριπτομένου του σχετικού ισχυρισμού των καθ'ών και είναι νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3, 47, 49, 54, 55, 56, 58 και 67 του Ν. 2121/1993, 2, 3, 4, 5, 7 και 12 του Ν. 2054/1992, 74, 728 παρ. Ιζ', 729 παρ. 2, 731, 732, 946 και 176 του ΚΠολΔ, πλην του αιτήματος αυτής περί τοκοδοσίας για κάθε επιμέρους κονδύλιο, το οποίο πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμο, καθώς επί της διαπλαστικής αγωγής για τον οριστικό καθορισμό

της οφειλόμενης από τους χρήστες υλικών φορέων ήχου εύλογης αμοιβής στους προαναφερόμενους δικαιούχους του σχετικού συγγενικού δικαιώματος, πριν να προσδιορισθεί με την αντίστοιχη διαπλαστική δικαστική απόφαση η οριστική αυτή αμοιβή, ο οφειλέτης - χρήστης των ως άνω υλικών φορέων, που διαφωνεί με το προτεινόμενο από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, μέσω του συνταχθέντος από αυτούς σχετικού αμοιβολογίου, ποσό της εν λόγω αμοιβής, δεν γνωρίζει το ακριβές ύψος στο οποίο θα καθορισθεί κατά τρόπο οριστικό αυτή από το δικαστήριο, αφού πριν από τον οριστικό δικαστικό προσδιορισμό του το ύψος της είναι αόριστο, αβέβαιο και ανεκκαθάριστο. Συνεπώς, το χρέος της εύλογης αμοιβής, το οριστικό μέγεθος της οποίας προσδιορίζει το καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο δικαστήριο, δικάζοντας κατά την τακτική διαδικασία, καθίσταται ορισμένο και απαιτητό από την τελεσιδικία της διαπλαστικής απόφασης που το προσδιορίζει και από την επίδοση της τελεσιδικής αυτής απόφασης και όχι από προγενέστερο χρονικό σημείο και έτσι μόνο έκτοτε ο χρήστης των ως άνω υλικών φορέων οφείλει τόκους υπερημερίας ή ανάλογα δικονομικούς τόκους επί του ποσού της προσδιορισθείσας οριστικά εύλογης αμοιβής των δικαιούχων του σχετικού συγγενικού δικαιώματος, έστω και αν με την αγωγή περί του οριστικού καθορισμού της αμοιβής αυτής ενώνεται και καταψηφιστική αγωγή, με την οποία ζητείται και η καταδίκη του χρήστη στην καταβολή τόκων επί του ποσού της επίμαχης αμοιβής από την επίδοση της αγωγής αυτής ή προγενέστερο χρονικό σημείο (βλ. Μιχαήλ - Θεόδωρου Μαρίνου «Πνευματική Ιδιοκτησία», Β' έκδοση, αριθ. 742, σελ. 375, Διονυσίας Καλλινίκου «Πνευματική Ιδιοκτησία και Συγγενικά Δικαιώματα», Β' έκδοση, αριθ. 213, σελ. 279). Και ναι μεν, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 56 παρ. 2 του Ν. 2121/1993, ο χρήστης πρέπει να πράξει όσα η διάταξη αυτή, κατά τα προαναφερθέντα, επιτάσσει «πριν από οποιαδήποτε χρήση», πλην όμως πέρα από το γεγονός ότι η καθοδηγητικού περιεχομένου αυτή διάταξη δεν έχει εφαρμογή σε κάθε περίπτωση, αλλά μόνο στις περιπτώσεις που ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης προβαίνει σε αδικαιολόγητες και δυσμενείς διακρίσεις σε βάρος ενός συγκεκριμένου χρήστη (βλ. Μιχαήλ - Θεόδωρου Μαρίνου «Πνευματική Ιδιοκτησία», Β' έκδοση, αριθ. 741, σελ. 375), η έννοια της εν λόγω διάταξης είναι ότι οποιαδήποτε χρήση, πριν καταρτισθεί η σχετική σύμβαση ή έστω πληρωθεί η αμοιβή, είναι παράνομη, συνεπαγόμενη ποινικές ή άλλες αστικές συνέπειες και δεν έχει αυτή την έννοια όχι η - οπωσδήποτε παράνομη - πρόωπη χρήση εμποδίζει το χρήστη να ασκήσει το δικαίωμά του να προσφύγει στο αρμόδιο δικαστήριο για τον προσωρινό ή οριστικό προσδιορισμό της ανάλογης αμοιβής, γεγονός που με τη σειρά του δεν μπορεί να οδηγήσει στο συμπέρασμα όχι το χρέος του χρήστη για καταβολή της οφειλόμενης από αυτόν εύλογης αμοιβής καθίσταται ορισμένο, βέβαιο και εκκαθαρισμένο από χρονικό σημείο προγενέστερο της προς αυτόν επίδοσης της τελεσιδικής απόφασης για τον οριστικό καθορισμό της αμοιβής αυτής και ότι επομένως ο τελευταίος οφείλει τόκους υπερημερίας ή δικονομικούς τόκους από το προγενέστερο αυτό χρονικό σημείο (ΕφΘεσ 1810/2012

Αρμ. 2013.1660, που επιδίκασε τόκους από την επίδοση της τελεσίδικης απόφασης). Σημειωτέον ότι το παρόν δικαστήριο δικάζει μεν με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η παρούσα, όμως, υπόθεση δεν αφορά ασφαλιστικό μέτρο, κατά την έννοια των άρθρων 682 επ. ΚΠολΔ, τέτοιο δηλαδή που σκοπεύει στην εξασφάλιση ή διατήρηση δικαιώματος ή τη ρύθμιση καταστάσεως, αλλά μέτρο που σκοπεύει την ταχεία και προσωρινή επίλυση της διαφοράς (ΕφΘεσ 259/2010 αδημ, ΕφΑθ 3058/2005 ΔΕΕ 2005.1179) και συνεπώς για τον προσωρινό προσδιορισμό και επιδίκαση εύλογης αμοιβής αφ' ενός μεν δεν απαιτείται η αναφορά και συνδρομή επικείμενου κινδύνου, που εν προκειμένω αναφέρεται, αφ' ετέρου δε η επιδίκαση αυτή, εφόσον δεν υπερβαίνει το μισό της πιθανολογούμενης απαίτησης, όπως αιτείται η αιτούσα, δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 692 παρ. 4, που απαγορεύει την ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος, αφού αυτή (ικανοποίηση) προβλέπεται από τον ίδιο το νόμο (49 παρ. 1 Ν. 2121/1993 και 728 παρ. 1ζ ΚΠολΔ) και ως εκ τούτου οι περί του αντιθέτου σχετικοί ισχυρισμοί πρέπει να απορριφθούν ως μη νόμιμοι. Μετά από αυτά, η αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από την εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης της μάρτυρα της αιτούσας

των χωρίς όρκο καταθέσεων του τρίτου καθ'ού και του νομίμου εκπροσώπου της τέταρτης καθ'ής, που εξετάστηκαν στο ακροατήριο του δικαστηρίου αυτού και όλων των εγγράφων που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι πιθανολογούνται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα αποτελεί αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, η οποία συστάθηκε με το από 28.9.2011 καταστατικό, το οποίο έχει καταχωρισθεί νόμιμα στα βιβλία εταιρειών του Πρωτοδικείου Αθηνών με γενικό αριθμό 15616/6.10.2011, σύμφωνα με τις §§ 6 και 7 του άρθρου 49 του Ν. 2121/1993, όπως αυτές προστέθηκαν με το άρθρο 46§1 του Ν. 3905/2010, αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων που συνεστήθη νόμιμα από τους τρεις κατωτέρω αναφερόμενους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού και συγκεκριμένα από: Α) Τον λειτουργούντα με την αρ. πρωτ. 9528/22.2.1995 απόφαση (έγκριση) του Υπουργού Πολιτισμού, υπό τη μορφή μη κερδοσκοπικής αστικής εταιρείας, εδρεύοντα στο Δήμο Φιλοθέης - Ψυχικού Αττικής, με την επωνυμία «GRAMMO - Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης και Προστασίας των δικαιωμάτων των παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που συνέστησαν νόμιμα οι ενδεικτικά αναφερόμενες στην ένδικη αίτηση εταιρείες παραγωγής υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, δίσκων, κασετών, CD, βιντεοκλίπ - οπτικοποιημένων μουσικών έργων που έχουν εγγράφει επί υλικών φορέων ήχου και εικόνας (δισκογραφικές εταιρίες), το καταστατικό του οποίου έχει δημοσιευθεί νόμιμα στα βιβλία εταιρειών του Πρωτοδικείου Αθηνών με αρ. 13252/27.7.1994, Β) τον λειτουργούντα με την υπ' αριθ. πρωτ. 11089/5.12.1997 απόφαση (έγκριση)

του Υπουργού Πολιτισμού, υπό τη μορφή αστικού, μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης, εδρεύοντα στο Δήμο Φιλοθέης - Ψυχικού Αττικής, Οργανισμό, με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ - Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης δικαιωμάτων τραγουδιστών - ερμηνευτών» και το διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ», τον οποίο έχουν συστήσει οι ενδεικτικά αναφερόμενοι στην ένδικη αίτηση Έλληνες τραγουδιστές και έχει εγκριθεί το καταστατικό του με την αρ. 4/23.3.1997 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών και έχει καταχωρισθεί στο οικείο μητρώο Συνεταιρισμών και Γ) τον λειτουργούντα με την αρ. πρωτ. 11083/5.12.1997 απόφαση (έγκριση) του Υπουργού Πολιτισμού, υπό τη μορφή αστικού, μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης, εδρεύοντα στην Αθήνα, Οργανισμό, με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ - Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης δικαιωμάτων Ελλήνων μουσικών ΣυνΠε.» και το διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», τον οποίο έχουν συστήσει οι ενδεικτικά αναφερόμενοι στην ένδικη αίτηση έλληνες μουσικοί και έχει εγκριθεί το καταστατικό του με την αρ. 206/1994 απόφαση του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου και έχει καταχωρισθεί στο οικείο μητρώο Συνεταιρισμών. Η αιτούσα συνεστήθη από τους ως άνω Οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης με σκοπό την είσπραξη της προβλεπόμενης στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου 49 του Ν. 2121/1993 εύλογης και ενιαίας αμοιβής. Οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης - μέλη της αιτούσας, ανέθεσαν στην τελευταία κατά αποκλειστικότητα την εξουσία να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής αυτής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες, ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της, αρκεί να μην ήταν επίδικη. Τις ανωτέρω δε εξουσίες ασκεί στο δικό της όνομα, καθόσον οι αντίστοιχες εξουσίες των τριών ως άνω οργανισμών συλλογικής διαχείρισης - μελών της ανεστάλησαν καθόλο το χρονικό διάστημα της τριετούς λειτουργίας αυτής και η μόνη εξουσία που διατηρούν οι ανωτέρω οργανισμοί - μέλη είναι να διανέμουν στα μέλη τους - δικαιούχους (παραγωγούς, τραγουδιστές, μουσικούς) την εισπραττόμενη από την αιτούσα εύλογη και ενιαία αμοιβή, την οποία αυτή τους αποδίδει. Από τα ανωτέρω πιθανολογείται ότι η αιτούσα είναι ο μόνος και αντιπροσωπευτικός στην ελληνική επικράτεια ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων ο οποίος κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του, εκπροσωπώντας τους ανωτέρω οργανισμούς - μέλη του, δικαιούται και υποχρεούται να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει από τους χρήστες τη σχετική εκ του άρθρου 49§1 Ν. 2121/1993 εύλογη και ενιαία αμοιβή, που απορρέει από τη μετάδοση οποιουδήποτε υλικού φορέα ήχου στην ελληνική επικράτεια και μάλιστα, ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της αρκεί να μην ήταν επίδικη. Τεκμαίρεται επίσης ότι η αιτούσα, νομιμοποιείται να αξιώνει ενεργητικά στο δικό της όνομα, με κατάρτιση σχετικών συμβάσεων ή, σε περίπτωση διαφωνίας, δικαστικώς

την προβλεπόμενη από το άρθρο 49§1 του ίδιου ως άνω νόμου, ενιαία και εύλογη αμοιβή από τους, χωρίς την προηγούμενη καταβολή της αμοιβής αυτής, χρήστες υλικών φορέων ήχου, στους οποίους (υλικούς φορείς) είναι εγγεγραμμένη η από τα μέλη των οργανισμών εταίρων της εκτέλεση ή και ερμηνεία μουσικών έργων και οι οποίοι (υλικοί φορείς) παρήχθησαν και τέθηκαν σε κυκλοφορία από παραγωγούς, μέλη του πρώτου εκ των ανωτέρω οργανισμών μελών της, όχι μόνο για τις σχετικές αξιώσεις που γεννήθηκαν κατά το χρόνο λειτουργίας της αλλά και όσες - μη επίδικες - γεννήθηκαν προ της ίδρυσής της τόσο των ημεδαπών, όσο και των αλλοδαπών δικαιούχων, αφού τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλα ανεξαιρέτως τα έργα όλων ανεξαιρέτως των δικαιούχων, ημεδαπών και αλλοδαπών, με τους οποίους οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης - μέλη της, ως μόνοι αντιπροσωπευτικοί στην ελληνική επικράτεια οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων των παραπάνω τριών κατηγοριών δικαιούχων τούτων, έχουν συνάψει με αντίστοιχους προς αυτούς αλλοδαπούς οργανισμούς SWISS PERFORM - Ελβετία, GVL - Γερμανία, SPEDI - DAM & ADAMI - Γαλλία, AIE & A ISC - Ισπανία, SAMI - Σουηδία, CREDIDAM - Ρουμανία, EJI - Ουγγαρία, AGA - Λιθουανία, GRAMEX - Δανία, NORMA - Ολλανδία, MIROCAM & URADEX - Βέλγιο, STOART - Πολωνία, ROYPI & R.P.A. - Ρωσία, IMAIE & SCF - Ιταλία, BECS - Μεγάλη Βρετανία, GDA - Πορτογαλία, RAL - Βρετανών & Αμερικανών Καλλιτεχνών, LSG - Αυστρίας, R.A.A.P. - Ιρλανδίας, EEL - Εσθονίας, OBERIH - Ουκρανίας, HUZIC - Κροατίας, INTERGRAM - Τσεχίας) συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς, αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, ήτοι οι αλλοδαποί εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή. Πέραν όμως, από τις ως άνω συμβάσεις αμοιβαιότητας, η αιτούσα νομιμοποιείται να προβαίνει στις προαναφερόμενες ενέργειες και πράξεις για λογαριασμό και αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με το Ν. 2054/1992, αποτελώντας πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού δικαίου και η οποία: α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, παραχωρώντας στους πρώτους την «εθνική μεταχείριση», ήτοι τη μεταχείριση που το ημεδαπό δίκαιο επιφυλάσσει στους ημεδαπούς δικαιούχους ίων δικαιωμάτων αυτών (άρθρα 2, 4 και 5§1 του Ν. 2054/1992) και β) παρέχει την «εθνική μεταχείριση» ακόμα και σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς φωνογραφημάτων, μη προερχόμενους από συμβαλλόμενο με την προαναφερόμενη διεθνή σύμβαση κράτος εφόσον η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος, έλαβε μεν χώρα στο μη συμβαλλόμενο αυτό κράτος, πλην όμως τούτο, εντός το αργότερο τριάντα ημε-

ρών από την αρχική έκδοση και δημοσίευση του, παρουσιάστηκε στο κοινό και δημοσιεύθηκε και στην Ελλάδα, ως συμβαλλόμενη, όπως προαναφέρθηκε, με την ως άνω διεθνή σύμβαση χώρα (άρθρο 5§2 του Ν. 2054/1992), γεγονός που έχει ως συνέπεια όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης και συνακόλουθα και το ελληνικό δίκαιο, ακόμα και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως, μεταξύ άλλων, είναι και οι Η.Π.Α., αφού λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα που προέρχονται από τις μουσικά ανεπτυγμένες χώρες, επιτυγχάνουν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της τριακονθήμερης προθεσμίας δημοσίευση και παρουσίασή τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυγμένης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας. Οι προαναφερόμενοι δε οργανισμοί - μέλη της απύσας λαμβάνοντας υπόψη και τις αμοιβές των δημιουργών των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμφώνησαν από κοινού και κατήρτισαν κατάλογο με τις αμοιβές των ανωτέρω δικαιούχων, που απαιτούν από τους χρήστες των δημιουργιών αυτών (αμοιβολόγιο), ανάλογα με την έκταση της χρήσης, το οποίο (αμοιβολόγιο) σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 55§3 του Ν. 2121/1993 γνωστοποιήθηκε στο κοινό με τη δημοσίευση του σε τρεις εφημερίδες, η πρώτη εκ των οποίων είναι οικονομική, ήτοι στις εφημερίδες «ΑΓΟΡΑ» 29/5/2015, «ΑΥΓΗ» 6/5/2015 και «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» 6/5/2015, κάλεσαν δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Σύμφωνα με το αμοιβολόγιο αυτό προκειμένου για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα και καθόσον αφορά επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη, όπως είναι οι καφετέριες, καφέ-μπαρ, μπαρ, μπυραρίες, μουσικές ταβέρνες κλπ. με διάρκεια λειτουργίας από 8 έως 12 μήνες, η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε εφάπαξ ετησίως σε συγκεκριμένο ποσό ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος και ειδικότερα, εφόσον η επιφάνεια του καταστήματος είναι μέχρι 100 τ.μ. η αμοιβή καθορίστηκε στο ποσό των 1.500 ευρώ και εφόσον είναι από 101 έως 200 τ.μ. η αμοιβή καθορίστηκε στο ποσό των 2.100 ευρώ. Περαιτέρω πιθανολογείται ότι μεταξύ των χρηστών αυτών υλικών φορέων ήχου περιλαμβάνονται: (Α) η πρώτη καθ' ης, ομόρρυθμη εταιρεία, η οποία διατηρεί επιχείρηση καφέ - μπαρ με το διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στην οδό εντός του Εμπορικού Κέντρου πλησίον της κεντρικής πλατείας επιφανείας 150 τ.μ περίπου. Η επιχείρηση αυτή κατά τη διάρκεια της ημέρας λειτουργεί ως καφέ μπαρ, στην οποία υπάρχει εγκατεστημένη μόνιμη ηχητική εγκατάσταση, με θέση dj και κονσόλα διαχείρισης ήχου, όπου χρησιμοποιείται μουσική κατά την παροχή των υπηρεσιών της στους πελάτες της, οι οποίες συνίστανται όχι μόνον στην προσφορά καφέ και συναφών ειδών αλλά και αλκοολούχων ποτών κυρίως κατά τις νυχτερινές ώρες, κατά τις οποίες μετατρέπεται σε μπαρ με χρήση δυνατής μουσικής, που προσελκύει πε-

λάτες στο κατάστημα, ενώ ταυτόχρονα αυξάνεται και η προσφορά οινοπνευματωδών ποτών. Συνεπώς, η εν λόγω καθ'ής κατά τα έτη 2010, 2011, 2012, 2013 και 2014 προέβαινε σε δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων, τα οποία αναφέρονται στην αίτηση και στα οποία συμμετείχαν δικαιούχοι - μέλη των τριών Οργανισμών - μελών της αιτούσας, μέσω ηχοσυστήματος με ηχεία, με συνέπεια να δημιουργείται υποχρέωση της άνω καθ'ής να καταβάλει στην αιτούσα, ως ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και είσπραξης του συγγενικού δικαιώματος των παραγωγών υλικών φορέων ήχου και των ερμηνευτών - εκτελεστών καλλιτεχνών, την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 49§1 του Ν. 2121/1993 ενιαία και εύλογη αμοιβή. Περαιτέρω, πιθανολογείται ότι η εν λόγω καθ'ής με τη χρήση του ενδεικτικά αναφερόμενου στην αίτηση ελληνικού και αλλοδαπού μουσικού ρεπερτορίου (μουσική και τραγούδια) ψυχαγωγεί την πελατεία του καταστήματος και η χρήση αυτή είναι απαραίτητη για τη λειτουργία της επιχείρησής της διότι αποτελεί παράγοντα προσέλκυσης, διατήρησης και επαύξησης της πελατείας της. Συνεπώς, εφόσον η άνω καθ'ής προβαίνει σε δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων, στα οποία συμμετέχουν οι ως άνω ημεδαποί και αλλοδαποί δικαιούχοι το δικαίωμα εύλογης αμοιβής των οποίων διαχειρίζεται η αιτούσα όχι μόνο βάσει των συμβάσεων αμοιβαιότητας αλλά κυρίως βάσει της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης και της αρχής της εξομοίωσης, δημιουργείται υποχρέωσή της να καταβάλει σε αυτήν ως ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και είσπραξης του συγγενικού δικαιώματος των παραγωγών υλικών φορέων ήχου και των ερμηνευτών - εκτελεστών καλλιτεχνών, την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 49§1 του Ν. 2121/1993 ενιαία και εύλογη αμοιβή, ενώ παρά τις οχλήσεις της απούσας για διαπραγμάτευση της καταβλητέας εύλογης αμοιβής των αντιπροσωπευόμενων από αυτούς δικαιούχων, η εν λόγω καθ'ής αδιαφόρησε και δεν κατέβαλε κανένα ποσό. Συντρέχει, επομένως, νόμιμος λόγος για τον καθορισμό της εύλογης αμοιβής για τα επίδικα έτη 2010 έως 2014 με βάση το δημοσιευθέν αμοιβολόγιο, η οποία πρέπει να καθοριστεί στο ποσό των 2.100 ευρώ ετησίως, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. και για τα ως άνω έτη στο συνολικό ποσό των 10.500 ευρώ (2.100 ευρώ X 5 έτη), πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α.. Εξάλλου, πιθανολογήθηκε ότι η καθ'ής εξακολουθεί να βρίσκεται σε λειτουργία παρέχοντας τις άνω υπηρεσίες, όπως ευχερώς συνάγεται από τις προσκομιζόμενες από την αιτούσα φωτογραφίες που είναι αναρτημένες ως διαφημιστικές στο διαδίκτυο (στις οποίες απεικονίζονται θαμώνες όρθιοι, αλλά και καθήμενοι στα τραπέζοκαθίσματα, να χορεύουν τις νυκτερινές ώρες, ενώ διακρίνονται και φωτορυθμικά φώτα για τη δημιουργία χορευτικής ατμόσφαιρας. Ο δε ισχυρισμός της ότι δεν νομιμοποιείται παθητικά στην παρούσα δίκη διότι έχει ήδη λυθεί και τελεί σε εκκαθάριση δεν είναι νόμιμος δεδομένου ότι από τις διατάξεις των άρθρων 72, 777, 778 ΑΚ, 18 ΕμπΝ, 62, 286 ΚΠολΔ, συνάγεται ότι η λύση του νομικού προσώπου της ομόρρυθμης εμπορικής εταιρείας, όπως εν προκειμένω, δεν θίγει την ικανότητά της να είναι υποκείμενο δικαιωμάτων και υποχρεώσεων και συνεπώς και την ικανότητα διεξαγωγής των δικών της ούτε καν επιφέρει βίαιη διακοπή της δίκης, διότι

και μετά τη λύση της η νομική προσωπικότητα της εταιρείας λογίζεται υφισταμένη, εφόσον τούτο απαιτείται για τις ανάγκες και προς το σκοπό της εκκαθάρισης, εκπροσωπούμενη από τους εκκαθαριστές (ΕφΑθ 2308/2011 ΕλλΔνη 2012.213, 513, ΕφΛαρ 485/2006 Επισκ ΕμπΔικ 2006.1125). Β) Η δεύτερη καθ'ής, η οποία διατηρεί επιχείρηση καφέ - μπαρ – εστιατορίου με το διακριτικό τίτλο

που βρίσκεται στην επί της κεντρικής οδού

επιφανείας 180 τ.μ. Όπως πιθανολογήθηκε από την κατά-

θεση της μάρτυρα της αιτούσας σε συνδυασμό με τις προσκομιζόμενες από την ίδια φωτογραφίες που είναι αναρτημένες ως διαφημιστικές στο διαδίκτυο (στις οποίες απεικονίζονται θαμώνες όρθιοι, αλλά και καθήμενοι στα τραπεζοκαθίσματα, να χορεύουν τις νυκτερινές ώρες, ενώ διακρίνονται και φωτορρυθμικά φώτα για τη δημιουργία χορευτικής ατμόσφαιρας, ταυτόχρονα δε διαφημίζονται οι dj που θα επιλέγουν τη μουσική), το κατάστημα της εν λόγω καθ'ής ανήκει στην κατηγορία των καταστημάτων (καφέ μπαρ) που η χρήση της μουσικής είναι απαραίτητη για την προσέλκυση και τη ψυχαγωγία των πελατών της, με άμεση συνέπεια την αύξηση των εσόδων και του προσδοκώμενου κέρδους. Συνεπώς, η εν λόγω καθ'ής κατά τα έτη 2010, 2011, 2012, 2013 και 2014 προέβαινε σε δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων, τα οποία αναφέρονται στην υπό κρίση αίτηση και στα οποία συμμετείχαν δικαιούχοι - μέλη των τριών Οργανισμών - μελών της αιτούσας, μέσω ηχοσυστήματος με ηχεία, με συνέπεια να δημιουργείται υποχρέωση της εν λόγω καθ'ής να καταβάλει στην αιτούσα, ως ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και είσπραξης του συγγενικού δικαιώματος των παραγωγών υλικών φορέων ήχου και των ερμηνευτών - εκτελεστών καλλιτεχνών, την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 49§1 του Ν. 2121/1993 ενιαία και εύλογη αμοιβή. Περαιτέρω, πιθανολογείται ότι η εν λόγω καθ'ής με τη χρήση του ενδεικτικά αναφερόμενου στην αίτηση ελληνικού και αλλοδαπού μουσικού ρεπερτορίου (μουσική και τραγούδια) ψυχαγωγεί την πελατεία του καταστήματος και η χρήση αυτή είναι απαραίτητη για τη λειτουργία της ως άνω επιχείρησής της, διότι αποτελεί παράγοντα προσέλκυσης, διατήρησης και επαύξησης της πελατείας της, ενώ παρά τις επανειλημμένες οχλήσεις της αιτούσας για διαπραγμάτευση της καταβλητέας εύλογης αμοιβής των αντιπροσωπευόμενων από αυτούς δικαιούχων, η εν λόγω καθ'ής αδιαφόρησε και δεν κατέβαλε κανένα ποσό. Συνεπώς εφόσον η δεύτερη καθ'ής προβαίνει σε δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων, στα οποία συμμετέχουν οι αναφερόμενοι στην αίτηση ημεδαποί και αλλοδαποί δικαιούχοι το δικαίωμα εύλογης αμοιβής των οποίων διαχειρίζεται η αιτούσα όχι μόνο βάσει των συμβάσεων αμοιβαιότητας αλλά κυρίως, σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν στη μείζονα σκέψη της παρούσας βάσει της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης και της αρχής της εξομοίωσης, δημιουργείται υποχρέωσή της να καταβάλει στην αιτούσα ως ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και είσπραξης του συγγενικού δικαιώματος των παραγωγών υλικών φορέων ήχου και των ερμηνευτών-εκτελεστών καλλιτεχνών, την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 49§1 του Ν. 2121/1993 ενιαία και εύλογη αμοιβή. Συντρέχει, επο-

μένως, νόμιμος λόγος να καθοριστεί η εύλογη αμοιβή για τα επίδικα έτη 2010 έως 2014 με βάση το δημοσιευθέν αμοιβολόγιο. Με βάση τα παραπάνω η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλει η δεύτερη καθ'ής στην αιτούσα για τα επίδικα έτη πρέπει να καθοριστεί στο ποσό των 2.100 ευρώ ετησίως, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. και για τα ως άνω έτη στο συνολικό ποσό των 10.500 ευρώ (2.100 ευρώ X 5 έτη), πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α.. (Γ) Ο τρίτος καθ'ού διατηρεί ατομική επιχείρηση καφέ - μπαρ - μπυραριάς με το διακριτικό τίτλο που βρισκόταν αρχικά επί της κεντρικής πλατείας επιφανείας 200 τ.μ. περίπου, ενώ ήδη έχει μεταφερθεί στην οδό σε παρόμοιας επιφάνειας ακίνητο. Η επιχείρηση αυτή κατά τη διάρκεια της ημέρας λειτουργεί ως καφέ μπαρ και με χρήση δυνατής μουσικής τη νύχτα, που προσελκύει πελάτες στο κατάστημα, ενώ ταυτόχρονα αυξάνεται και η προσφορά οινοπνευματωδών ποτών. Στον εσωτερικό χώρο του όπως προκύπτει και από τις σχετικές αναρτήσεις φωτογραφιών στο διαδίκτυο υφίσταται μπαρ με πλήρη ηχητική εγκατάσταση και ηχεία για την διάδοση της μουσικής στο χώρο, η οποία αποσκοπεί στην αύξηση των εσόδων της επιχείρησης καθώς έτσι προσελκύει πελατεία ώστε η μουσική για αυτήν δεν είναι απλώς χρήσιμη αλλά απαραίτητη. Εξάλλου, η δραστηριότητα της παραπάνω επιχείρησης είτε στην αρχική είτε στη μεταγενέστερη θέση της ξεκίνησε περί τα μέσα Σεπτεμβρίου 2011, ο δε καθ'ού κατά το έτος αυτό αλλά και τα έτη 2012, 2013 και 2014 προέβαινε σε δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων, τα οποία αναφέρονται στην αίτηση και στα οποία συμμετείχαν δικαιούχοι - μέλη των τριών Οργανισμών - μελών της απούσας, μέσω ηχοσυστήματος με ηχεία, με συνέπεια να δημιουργείται υποχρέωση του καθ'ού να καταβάλει στην αιτούσα, ως ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και είσπραξης του συγγενικού δικαιώματος των παραγωγών υλικών φορέων ήχου και των ερμηνευτών - εκτελεστών καλλιτεχνών, την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 49§1 του Ν. 2121/1993 ενιαία και εύλογη αμοιβή. Περαιτέρω, πιθανολογείται ότι ο εν λόγω καθ'ού με τη χρήση του ενδεικτικά αναφερόμενου στην αίτηση μουσικού ρεπερτορίου (μουσική και τραγούδια) ψυχαγωγεί την πελατεία του καταστήματος και η χρήση αυτή είναι απαραίτητη για τη λειτουργία της ως άνω επιχείρησής του, διότι αποτελεί παράγοντα προσέλκυσης, διατήρησης και επαύξησης της πελατείας του, ενώ παρά τις οχλήσεις της αιτούσας για διαπραγμάτευση της καταβλητέας εύλογης αμοιβής των αντιπροσωπευόμενων από αυτούς δικαιούχων, ο καθ'ού αδιαφόρησε και δεν κατέβαλε κανένα ποσό. Συνεπώς εφόσον ο τρίτος καθ' ου προβαίνει σε δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων, στα οποία συμμετέχουν οι αναφερόμενοι στην αίτηση ημεδαποί και αλλοδαποί δικαιούχοι το δικαίωμα εύλογης αμοιβής των οποίων διαχειρίζεται η αιτούσα όχι μόνο βάσει των συμβάσεων αμοιβαιότητας αλλά κυρίως βάσει της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης και της αρχής της εξομοίωσης, δημιουργείται υποχρέωση αυτού να της καταβάλει ως ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και είσπραξης του συγγενικού δικαιώματος των παραγωγών υλικών φορέων ήχου και των ερμηνευτών - εκτελεστών καλλιτεχνών, την προβλεπόμενη από τη διάταξη του

άρθρου 49§1 του Ν. 2121/1993 ενιαία και εύλογη αμοιβή. Συντρέχει επομένως νόμιμος λόγος για τον καθορισμό της εύλογης αυτής αμοιβής, πλην όμως μόνο για το χρονικό διάστημα από την 15.9.2011 μέχρι και το έτος 2014 (ήτοι για 3 έτη, 3 μήνες και 15 ημέρες), καθώς από την ανωτέρω ημερομηνία έχει χορηγηθεί άδεια ίδρυσης και λειτουργία καταστήματος στον τρίτο καθ'ού, από την οποία (ημέρα) και εφεξής αυτός ευθύνεται. Με βάση τα παραπάνω η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλει ο τρίτος καθ'ού στην αιτούσα για το άνω χρονικό διάστημα πρέπει να καθοριστεί στο ποσό των 2.100 ευρώ ετησίως, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. και για τα ως άνω έτη στο συνολικό ποσό των 6.911,25 ευρώ $\{(2.100 \text{ ευρώ} \times 3 \text{ έτη} = 6.300 \text{ ευρώ}) + [(2.100 \text{ ευρώ}/12 \text{ μήνες} = 175 \text{ ευρώ} \times 3 \text{ μήνες} = 525 \text{ ευρώ})] + [(2.100 \text{ ευρώ}/365 \text{ ημέρες} =) 5,75 \text{ ευρώ} \times 15 \text{ ημέρες} = 86,25 \text{ ευρώ}]\}$, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α.. Και (Δ) η τέταρτη των καθ'ών διατηρεί επιχείρηση μεζεδοπωλείου σνακ - μπαρ με το διακριτικό τίτλο

που βρίσκεται στην οδό

και

επιφανείας 91,80 τ.μ. Η επιχείρηση αυτή λειτουργεί ως

μεζεδοπωλείο με χαμηλή μουσική προσφέροντας φαγητό πλην όμως στηρίζεται και στη μουσική για τη λειτουργία της καθώς κατά τη διάρκεια της λειτουργίας της δυναμώνει την ένταση αυτής και οι παρευρισκόμενοι πελάτες διασκεδάζουν χορεύοντας. Έτσι, η μουσική για το συγκεκριμένο κατάσταση είναι απαραίτητη και όχι απλώς χρήσιμη, η λειτουργία του οποίου άρχισε το πρώτο δεκαήμερο του Ιανουαρίου του 2013. Συνεπώς, η εν λόγω καθ'ής κατά τα έτη 2013 και 2014 προέβαινε σε δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων, τα οποία αναφέρονται στην αίτηση και στα οποία συμμετείχαν δικαιούχοι - μέλη των τριών Οργανισμών - μελών της απούσας, μέσω ηχοσυστήματος με ηχεία, με συνέπεια να δημιουργείται υποχρέωση της εν λόγω καθ'ής να καταβάλει στην αιτούσα, ως ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και είσπραξης του συγγενικού δικαιώματος των παραγωγών υλικών φορέων ήχου και των ερμηνευτών - εκτελεστών καλλιτεχνών, την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 49§1 του Ν. 2121/1993 ενιαία και εύλογη αμοιβή. Περαιτέρω, πιθανολογείται ότι η εν λόγω καθ'ής με τη χρήση του ενδεικτικά αναφερόμενου στην αίτηση ελληνικού και αλλοδαπού μουσικού ρεπερτορίου (μουσική και τραγούδια) ψυχαγωγεί την πελατεία του καταστήματος και η χρήση αυτή είναι απαραίτητη για τη λειτουργία της ως άνω επιχείρησης της διότι αποτελεί παράγοντα προσέλκυσης, διατήρησης και επαύξησης της πελατείας της. Συνεπώς, εφόσον η άνω καθ'ής προβαίνει σε δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων, στα οποία συμμετέχουν οι ως άνω ημεδαποί και αλλοδαποί δικαιούχοι το δικαίωμα εύλογης αμοιβής των οποίων διαχειρίζεται η αιτούσα όχι μόνο βάσει των συμβάσεων αμοιβαιότητας αλλά κυρίως βάσει της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης και της αρχής της εξομοίωσης, δημιουργείται υποχρέωση της καθ'ής να καταβάλει στην αιτούσα ως ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και είσπραξης του συγγενικού δικαιώματος των παραγωγών υλικών φορέων ήχου και των ερμηνευτών -εκτελεστών καλλιτεχνών, την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 49§1 του Ν. 2121/1993 ενιαία και εύλογη αμοιβή, ενώ παρά τις οχλήσεις της απούσας για διαπραγμάτευση της κατα-

βλητέας εύλογης αμοιβής των αντιπροσωπευομένων από αυτούς δικαιούχων, η εν λόγω καθ'ής αδιαφόρησε και δεν κατέβαλε κάποιο ποσό. Συντρέχει επομένως νόμιμος λόγος για τον καθορισμό της εύλογης αμοιβής, πλην όμως μόνο για το χρονικό διάστημα από την 10.1.2013 μέχρι και το έτος 2014 (ήτοι για 1 έτος και 355 ημέρες), καθώς από την ανωτέρω ημερομηνία έχει χορηγηθεί άδεια ίδρυσης και λειτουργίας καταστήματος σε αυτήν την καθ'ής, οπότε αρχίζει και η ευθύνη της. Με βάση τα παραπάνω η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλει η τέταρτη καθ'ής στην αιτούσα για το άνω χρονικό διάστημα πρέπει να καθοριστεί στο ποσό των 1.500 ευρώ ετησίως, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. και για τα ως άνω έτη στο συνολικό ποσό των 2.955,5 ευρώ $\{(1.500 \text{ ευρώ} \times 1 \text{ έτος} = 1.500 \text{ ευρώ}) + [(1.500 \text{ ευρώ} / 365 \text{ ημέρες}) \times 355 \text{ ημέρες} = 1.455,5 \text{ ευρώ}]\}$, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. Πιθανολογείται περαιτέρω ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση μέρους του ως άνω προσδιορισθέντος ποσού της εύλογης αμοιβής, για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών των δικαιούχων, πολλοί από τους οποίους αποβλέπουν στο μοναδικό αυτό έσοδο για τη συντήρησή τους και ενόψει του ότι οι καθ'ών έχουν ήδη αποκομίσει για τα ως άνω έτη οικονομικό όφελος από την εκμετάλλευση των έργων των μελών της αιτούσας, χωρίς να καταβάλουν οποιαδήποτε αμοιβή. Εν προκειμένω πρέπει να επισημανθεί ότι η επιδίκαση αυτή, η οποία δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 692§4 ΚΠολΔ, που απαγορεύει την ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος, αφού προβλέπεται από τον νόμο (άρθρα 728 § 1ζ ΚΠολΔ και 49§1 Ν. 2121/1993), προϋποθέτει, α) να συντρέχει επείγουσα περίπτωση, β) να μην υπερβαίνει το ήμισυ της πιθανολογούμενης απαιτήσεως, καθόσον δεν διαλαμβάνεται η περίπτωση αυτή στις εξαιρέσεις του άρθρου 729§2 ΚΠολΔ και συνεπώς, το Δικαστήριο δεν είναι υποχρεωμένο να επιδικάσει το ήμισυ της πιθανολογούμενης απαιτήσεως, αλλά να μην υπερβεί το όριο αυτό. Στην προκειμένη περίπτωση κρίνεται ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση ποσού 3.000 ευρώ σε βάρος της πρώτης και δεύτερης καθ'ής, 2.000 ευρώ σε βάρος του τρίτου καθ'ού και 1.000 ευρώ σε βάρος της τρίτης καθ'ής. Επίσης, πιθανολογείται ότι αναγκαίο στοιχείο για την περαιτέρω διανομή από την αιτούσα της εύλογης αυτής αμοιβής μεταξύ των δικαιούχων που εκπροσωπεί, είναι οι κατάλογοι με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου, που χρησιμοποίησαν οι πρώτη, δεύτερη και τρίτος των καθ'ών τα έτη 2010 έως 2014 και η τέταρτη καθ'ής τα έτη 2013 και 2014 (άρθρο 56§4 του Ν. 2121/1993), οπότε πρέπει, λόγω κατεπείγοντος, να υποχρεωθούν οι τελευταίοι προς τούτο, όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει η ένδικη αίτηση, να γίνει δεκτή εν μέρει ως βάσιμη και κατ' ουσίαν, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό, χωρίς να οριστεί παράβολο ερημοδικίας για την απολιπόμενη δεύτερη καθ'ής διότι η απόφαση δεν προσβάλλεται με ανακοπή ερημοδικίας (άρθρο 699 ΚΠολΔ), ενώ τα δικαστικά έξοδα της αιτούσας πρέπει να επιβληθούν σε βάρος των καθ'ών, λόγω της ήττας τους, κατά παραδοχή του σχετικού νόμιμου αιτήματος της τελευταίας

(άρθρο 191§2 ΚΠολΔ) συμψηφισμένων όμως κατά το άλλο μέρος λόγω δυσχέρειας στην ερμηνεία των κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό (άρθρα 176, 179 ΚΠολΔ και 84 παρ. 2 του Κώδικα Δικηγόρων).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ ερήμην της δεύτερης καθ'ής και κατ' αντιμωλία των διαδίκων.
ΛΕΧΕΤΑΙ ΕΝ ΜΕΡΕΙ την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ το ύψος τη εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησαν οι καθ'ών μεταδίδοντας ελληνικό και αλλοδαπό μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση στο κατάστημά τους σε καθημερινή βάση, α) για την πρώτη καθ'ής και για τα έτη 2010, 2011, 2012, 2013 και 2014 στο συνολικό ποσό των 12.915 ευρώ (συμπεριλαμβανομένου και του ΦΠΑ εκ 23%), β) για τη δεύτερη καθ'ής και για τα έτη 2010, 2011, 2012, 2013 και 2014 στο συνολικό ποσό των 12.915 ευρώ (συμπεριλαμβανομένου και του ΦΠΑ εκ 23%), γ) για τον τρίτο καθ'ού και για το χρονικό διάστημα από 15.9.2011 έως και τα έτη 2012, 2013 και 2014 στο συνολικό ποσό των 8.500,83 ευρώ (συμπεριλαμβανομένου και του ΦΠΑ εκ 23%) και δ) για την τέταρτη καθ'ής και για το χρονικό διάστημα από 10/1/2013 έως και το έτος 2014, στο συνολικό ποσό των 3.635,26 ευρώ (συμπεριλαμβανομένου και του ΦΠΑ εκ 23%).

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους καθ'ών να καταβάλλουν προσωρινά στην αιτούσα η πρώτη και δεύτερη από αυτούς το ποσό των 3.000 ευρώ, ο τρίτος το ποσό των 2.000 ευρώ και η τέταρτη καθ'ής το ποσό των 1.000 ευρώ.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους καθ'ών να παραδώσουν στην αιτούσα τους καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα ως άνω επίδικα έτη – χρονικά διαστήματα αντίστοιχα. ΚΑΙ

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους καθ'ών τα δικαστικά έξοδα της αιτούσας, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΗΚΕ και ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην στις 6 Δεκεμβρίου 2016, απόντων των διαδίκων και της πληρεξουσίων δικηγόρων όσων παρίστανται από αυτούς με την παρουσία της Γραμματέως

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

